

Handwritten signature

Handwritten number: 204/12-632

შინ მანინის ქუჩა

კაბედა

ერთ მოქმედებად

თხზულება თა... გიორგი; უნისსაღისა

ფასი. — . — . 30-კოპეიკი;

899.962.1-2

გ. 12° 638

-1-

F.1.0.11
9

უჩინ მანინის ქუდა.
ერთს მოქმედებად.

თხზულება თა. გიორგი ერისთავისა

ნასა შინა თა გ. ერისთავისა

1852

50 გ. (17x11), 30კ.

სსს - 21.6

3/10/1950

გ ე მ ა ნ გ ზ ე თ ა

შისას უგანათლებულეუდესობის
წაგვასდის რამესტნივის კნიაზის შიხაიდ
სიმონის მის ვანანტოვისა

FS 741

მოქმედნი წიგნი.

მარტვილუხ წიხნიკოვი	უ.	დვანამე
სუსანა იმისი ცოლი	მე.	გოწმისი.
სვიმონ მარტვილუხას მღებუნი	უ.	ჯაფანბე.
ივანე აფიტრები	უ.	მეიფანისი
ვიკოლა მარტვილუხას ბიჭი	უ.	გოწმისი
ვანდუა მარტვილუხას გოგო	მე	დვანამისი

(თიანეთი წაწმინდადგენს მარტვილებს ოთახს, დგას
ღივილი და კარგი შეხედი.)

გამოსვლა 1.0

გივილი. (შემოვარდნის კარებიდან) ადამ.
ანდრეას ადამ იმიე! ქალბატონო! ქალბატონო. სად
დებნეულან უბედურები.

გამოსვლა 2.0

გივილი და სუსანა.-

სუსანა. რა გადგინალებს ჭკვიდან გამოხველ?

გივილი. ანა ბატონო.- ავლანბნიდან გამოხველ
სუსანა, მეჩუ.

გივილი: მეჩუ ბატონო, ადამსოვს მქონდა სამახ-

ანდრეასი - (იმიე)

ანდრეასი - (იმიე)

სუსანა. წა, თუ ვინ უნდა მოსულან:-
 გიგოლა. ანა წავა მიხარინ ჩვენი მდივანნი აფიცრე-
 ბი მოსულან,
 სუსანა. (მხივრულათ) შენ წათ გინათან?
 გიგოლა. თიმე, ვანი ანან შენ უმამიკვდები თაკ-
 ბლები, აფიცრები, წავა ბსე ისე ანეკვან
 ფულებს, ნუ გამიწყრები ქალებაცონო
 ჭ თქვენთვისაც ან იქნება ცუდი, ან
 დეისკურნებთ ამ სამთნის დამეშიდ
 სუსანა. ჭო, კანგი ვინმემა ანან ნასწავლნი ანან:-
 გიგოლა. აჭ, მოგეკვან დვთის წყალომა წავა ნასწავ-
 ლნი ისინი იყვნენ:- უნდა გენახათ ბა-
 ტონო, ბათა ლიონს წავა ვანი ცხენს
 ისე ეატნია, - ლებენ, ნანწავა (თითონ
 მიტრიალდება მანცხნივ) ნალეკან მიტრია
 ლდება მანჯვნივ) ასეუ ჭანი მოტრიალდებ:-
 დედა! დედა! წავა მინდა რომ ლეკებს

ომში წაგადე ატება აფიტრობა ვიშო-
ფნო, ჭი ვიშოვი შენუ მამიკვდეზი,
მანა რაუყუო მე უბედურება ჩემიგან და
განდღოს სიყვანყული (დაინოქებს) მიშველე
შენის ღამაზის ფეხების ჭინჩიძე, თუჩანა მეტი
აფარ შემი-ძლიან:- შევეწიე დმეტოი გად-
ლედეგვლებს ჭიქნება თქვენც ქვედაგჭ-
ინდებან ჩემი თაგა, იამი- სრფულე ვანდუა
შენი ჭინჩიძე

სუსანა. (ივინის) რა! გინრობს?

გივოლა. ქვე ბიჭი მომცა მანა ბატონო. ხან ასდე ხან
ისდე ვერ დავაშლე (ქუჩის კარებში ბზეკა,

სუსანა. რა! შენც იჭვებო ივა?

გივოლა. იმე! ანა ან მქონდეს იჭვი? მოგეხსენება
მანდილოსანი თუ ასდე (მუჭას აჩვენებს)
ან უჭინკაგო კაცსა; აჰ წახდა შენუ
მამიკვდეზი.-

სუსანა. ვეცდები რომ შეგწოთ:-
კიკოლა. ოჰ შენი ჭიწამე, მახოძე შენი
ხელები დაგკოცნო (ჭიკოცნის ხელებედ, ამ
დროს მარტინუსა შემოვა)

გამოსვლა 3 ე

ივანევი ჭ მარტინუსა

მარტინუსა. ვა! ეს ინჩხახჩე (გასტეკებული უყურებს
კიკოლა. (შეგწოება)სა დევიძისე, ნახეთ ახლა ჩა-
ვა გაწდაიქვას! (მადლს)ჩას მიუჭებს ა-
დავ თვანდოთ ხომარ დაგაკლდა ვერ მიტან
კიკოლიქა? -

მარტინუსა. გიტან, ახლა გიტან! გადი გადი ჩემი სას-
ლიდან შე შე შე წაგვარ შე ხალუტო- შე იქ-
წელით.

კიკოლა. ვი შენ უმაღიკუდები იმეწელი ვარ ხსწოტებ
მარტინუსა. გადი გადი შეთქი გადი შეთქი (უნდა გა-
იყვანოს გაწეთა სუსანა აწ უშეგეს.)

სუსანა. ადგ! წა დაგიშავა?
მარტინუზა. რაო? კიდევ სმა იღებ? შე შე ფუ, ფუ, ფუ, წადი
წადი დაიკარგე ნამუსიანო ქალო, ფუ ფუ ფუ.
წადი წადი, დედანთსა:-

სუსანა. წა ნახე ქოფაკო. ჰო რაზედ გადინე:-
მარტინუზა. მართლს მე ქოფაკი, მართლს მე ვინი:- ბებე-
რო ვინო, ავიდე სანალნე, შეიწოყ უმაწვილი ც-
ოლი ახლს უროყინე ვაი მჭვალე, მჭვალე
ვკვდები.

სუსანა. ჯანი გაგვარდეს რაზედ იჭინე სქმესა:-
მარტინუზა. ში ვკვდები ვკვდები, მიშველეთ ქრისტიან-
ნებო, გამაცალეთ წაიუვანეთ ჩეკი ცოლი:-
კიკოლა. (მოჰკიდებს ხელსა) ქალბატონო წავიდეთ:-
მარტინუზა. (წამოვარდება) ხედამ უურუმსადსა ეხლავ
მოლიცას დაუმახებ ცოლს მართმევ უურუმ-
მსადო:-

კიკოლაძე. იმე თვით იმხდლი ჩემი ცოლი წე

ყვანეთო. ზე მაშან დაძიჯუქუბა:

სუსანა. ვანგი ბებრო ქოფაკო ბიაბრუთ ნუ მხდ

ჯერ სჯქმე შეიტყუე წაზედ გაცოფდი?

მანტიჩუხა. (იქით) ჭხუდავთ? წაზედ. გაცოფდი?

სუსანა. ჭი გკითხავ, წაწახე

მანტიჩუხა. ეშმაკმა იცის შენი თავი წა! წა ვწახე მეტი

იქნება შესატანას ჩემო. მაკლობავ სინტხ-

ვილი აწის ნეტაკატი იუოს წახე:-

იმერელს ხელზედ ზანი აქრეანე დიდი დე-

ფუ გული მეწევა:-

კიკოლაძე. (იქით) ვაი შენს ყოფას თვით გულისწაწ-

ევა:-

სუსანა. რო მკოტროდა წა გამოვიდა ხელზედ

მკოტრიდა:-

მანტიჩუხ. ჭო. ჭო, ღაჴარახე რა გამოვიდა ვიტი რატ
გამოვა ჯეზ ასე მზა მეზე ასე; მზა, ,,
მეზე:::ასე:მზა . . .

სუსანა; მეზე რასთვის გკოცნიდა?

გიკოლა; მეზე, რასთვის გკოცნიდა?

მანტიჩუხ. ეგ თქვენ გეკოცნიანთ:-

სუსანა დიას ჩვენ ვიცი რატომ ანა მკითხავ,

მანტიჩუხ ანა მითხარ თავიდან ან ანჩილ:-

გიკოლა. მე ვითხრობ ბატონო მე შემოგულაქანა
გახარებულნი:-

მანტიჩუხა ჭო ჭო რა გეხარებოდა:-

გიკოლა. მინდოდა თქვენთვის მეხარებოდა მაწამ თქვ
ენ ან დამხვდით ზე ქალბატონს ვახარე:-

მანტიჩუხა რა ახარე! თუკი მოვიდნენო.

გიკოლა. ანა ბატონო ჩვენი მდგომარეობა აფიცრები მოვიდ
ნენ:-

მარტინუსა- ჭო! ეგლა მაკლდა. ისე გაუხარია შენს ოჯ-
ახს, როგორც მე ისე, ისე სიხარული შე-
ვიდეს შენ რაჭაში, როგორც ჩემ გულში
ისე სიხარულინუ გაულიოს ჩემი სალ-
ოცავი შენისონი, როგორც მე მისხარია; -
გაიგონე! კარგი რამ მახარა, ანა აქედან
უნდა ავიყარო! მახლას სად ჯანახას უნ-
და წავიდე; სადაც წავალ ყველგან უმაწ-
ვილი კატეხია არ დამელევიან, ვახლას ეს რა
ბაღია. ნუჟა არ ვინ იტავს ისეთი რო სულ ბე-
ზრები იდგენენ ჭა? არ არის განა; მას ვქნა;
ნუგამ ეხლა ბუსი მქნა კნახანა, როცა
ჩემი ცოლი ვურეუნი გაკეთებდა მეიმ-
ას დავჯდებოდი, მევიტი სადაც დავჯდ-
ებოდი, ცხვირზედ უკებენდი ასე დაუ-
სიებდი როგორც ზურნის ბოლო, მა-
გრამ ხელი რომ ამოეყრა მამკლავდა!

ახ ნეტა ერთი უნინ მაინის ქუდი მო-
მცა გაწდაქეშანივით, დალოცვილი ვანც
ყანამანიანი ეე ქნა, ის ჭიანჭის თა-
ლისმაც დაეწემა ზ . . ანა; ანის კა
უნინ მაინის ქუდი, ჩემი ცხოვრება მივცემდი
დავახუტამ თავზე. ადაწა ვაწ, ჩემი ცოლი
ესე რომ გუჩკური მუჩკური იქმოდა, მე
ერთი გრაკლის ქოხი, ჩანკ, ჩანკ უა უნის
ზე ვამახედა კიკოლას ჭომეზე შენ გა-
ათავე ხომ კანგი რამ მახანე მეზე სულზე
დათა ჭეოცნამდი?

კაკოლ თუ მათქმევან:- გა მოგახსენე!

მარტინოზა. ჭო თქვი!

კიკოლა. ვაწდუას თავს ვთხოვდი.

მარტინოზა. მეეწო.

კიკოლა. მზე ქალბატონი დამწინდა.

მარტინოზა რას დავწინდა?

კიკოლა. ვარდუას მოტემას.

მარტინი. მეზე?

კიკოლა. მეზე მადლობა უთხარ ზე ხელზედ ვაკოცე!

მარტინუს. მამა გიცხონდა მარტლა?

კიკოლა. მამა მიცხონდა რომ მარტლა.

მარტინუს. მამა სხვა ანა ფერი?

კიკოლა. იმე ანა შენ გან ან მიკვირს,

მარტინუსა; სუსანი! (დაინოქებს) ქუ მატად მანატივე (მი-
 (მიროჩავს)

სუსანა წადი წადი შე ქოფაკო

მარტინი. ჭო ჭო მითხარ ქოფაკი ვარ. მოდი მტემე (მი-
 დის თავსდაუდებს შენი ჭიწიმე შენი ლამაზი
 ტუჩების შენი ლამაზი მუხუცხასა.

სუსანა დაშეხერ უოგელ დდე აგზე ბიანტუ მდი
 (ტინის)

მარტინუს. ნუ ტინი შენ ჭინ მე თორე მეც ტინი-
 ლი ვაქ (ტინის .

(კიკოლას) კიკოლი ზოდი შერტხვენი ქა-
ლაბატონს მანატონს.

კიკოლა (მივა დაინოქებს ზე ტინის) ქალბატონო
გვანატრე სუსანას გაეკინება ამდროს შეგ-
ლენ აფიტრები)

გამოსვლა.

იგივე ზე აფიტრები.

ივანე ზე სუსანა (იტინიან) მარტირუს წას შერები!

კიკოლა ასკიკუკას ვთამაშობთ ბატონო ასტე!

(თამაშობს)

მარტირუს. (დრეჭით) უკატრავათა ისე ისე ქვიფი წე-
ვდი მშვიდობა თქვენი მობძანება კიკოლა?
გადი სახლი მიაწთვი.

აფიტრები. (სუსანას) მშვიდობით ბძანდები, ვმადლო-
ებ დმეტსა მშვიდობით ბძანდებით.

სუსანა. ვმადლოებ დმეტსა მშვიდობი ზე შერებუ-
ლად მობძანდით:-

მარტინუსა. (დრეჟით) მშვიდობით ჭეუენებულად ღობ-
 მანდით:-

სვიმონ მარტინტს ძალიან გაყმაწვილებულხან
 ყოჩადი განხდაჩხან.

კიკოლა. ზი შერუ მამიკულეები ნახე წეღან ჩავა ასკი-
 უკას თამაშობდა:-

ივანე. ამისთანა ლამაზი ჭეუმაწვილი ცოლი ვის
 ან გაყმაწვილებს:-

მარტინუს. დახ დახ ცოლი ჭეუ ძალიან გაყმაწვილებს,
 სუსანა. დახმანდით ბატონებო იენბეთ:-

მარტინუსა ზი! დაჯალუდი იქნებინ,თავის ოთანში
 ღობსურებენ:-

სვიმონ ანაკით დაჯალუდნი, ჩვენთვის სხს-
 იამოვნო ანის თქვენთან გავატაროთ დრო:-

სუსანა. გთხოვთ მუწახა ჭე ჩიი მიწთვათ:-

მარტინუს ვანიე მჭვალე, მჭვალე (ტახტზედ დაუტემა)

Fr. 11
2

საქართველოს
საქართველოს

სვიმონ ჭიჭინაძე (წიგნიანი მკვლევარი) წამოვიდა (სვიმონ სუსანას) ქატილი მოუშუშეთ.

სუსანა. ეხლა, მოითმინე ალაჟიანი ქატილი მოვიტან (გადა)

მარტინოზი უა! ბატონო, თქვენ წახმანდით ის ჯიბიანი ჩუჭის ჩუჭებით.

სვიმონ. ივანე მენ აქ იქვე იქ წავაქვო და ვაშუქებ წა მალს.

მარტინოზი. გმადლობ გმადლობ მოგწმინდა (დგება ივანე აქ უშუქებს). —

ივანე. ანა მარტინოზი-ჯან ნუ დგები გატყუებული დაწეს (დაწესება წამოიწივს იმ დენს ჭიჭინებს). —

მარტინოზი. ანა მოწმინდა ბატონო ვინ გათავა ვინ — ივანე ანა ანა სურნობა წიგნიანი მკვლევარი. —

მარტინოზი. გთხოვთ განაზვიადოთ ესა მალათ ხომ არ გაქვთ დანაშაულები?

FS 741

ივან. საკურდელი ჭინკუული გცა წოფაღხაწ, ხე-
დამწოგონი ოფელი დაცასხა, გინდა თავა
ზოიკლა?

მარტინუხ. აწა ვკუდეხი დამესხენ.

ივანე. შენინებსა აი ადექ:-

კიკოლა. (შემოვა) ადავ უწმეხი მოვადენენ.

სუსანა. (მოაწეინებს ქატონს) აი ადაჯან დაიდუ-

სვიმონ. (ავუწი მოაქუს სედფეტითა) მარტინუხ
სედ გტევა დაცადო,

მარტინუხა აწა მტკივანა, (სვიმონს) მადლოზელი ვა
კანკათ გახლაგან, ბატონეო თუ შეიძ
ება წატანახან თქვენ სახელში მიბძანდით
ნაუწოზის საქმე მაქუს.

ივანე ჭესვიან. უკატნაოთ, მშვიდობით, (გავლენ). -

გამოსვლა

მეოთხე

მარტინუხა ჭე მის ცილი (მარტოვანი)

მარტვილუხა. სუსანნი?

სუსანა. რა გინდა?

მარტვი. ერთი ჩემი თხოვნა ადასრულე!

სუსანა. ბატონი ხაჩი,

მარტვილუხა. გინდა რამე ახალი გიყუადო?

სუსანასა. რატომ?

მარტვილუხა. აბა რა გინდა.

სუსანა. სალოთუი.

მარტვილუხა. სინ ჯაბუი? ბატონი ხაჩი.

სუსანა. რაო? სინ ჯაბუი? • • • მაღლობული-ვაჩე განა მი
კიტნის ცოლი ვაჩე?

მარტვილუხა. ჭო ჭო, დალასი იყო.

სუსანა. რაღა მინდა ეგებომ ქვეყანას ასხია.

მარტვილუხა. მაშინასამუჩი?

სუსანა. სიასამუჩი;

მარტვილუხა. ვიტნიკი?

სუსანა. ანა, ვიტნიკი ახალ-მოდნისა.

მანტრისუბ. როქელი ახალ-მოდნისა?

სუსანა ბობრინოვისა!

მანტრისუბ. ვა! დმეტო აწარის? სამოცო თუმანი უერთა
ვრტნიკი ღიწს, განა ვის ასხია?

სუსანა. აბა ჯიგრაშენში წადი კვირასა, თუწადათ
ოვანთ ცოლი ნახე ბობრინა ვრტნიკით ეს
ემე უქნა-ასეთი გაბურელი დიდის როგორც
ბატია, აწავის უსურეს. განა მე იმაზე ნაკლებ
ბი ვან?

მანტრისუბ. სუსანა ჯან! გენატვა წატარა მიიტადე მალე
კუტრი გახდეს, ბობრინ ვრტნიკი კონკურს
სში მივა! ტომტი გაჭყიდან მე ვაყიდა.

სუსანა. აწიქნეს, ეხლა სარქისანთ დაღო მიდის-
მსკოვს დააბარე, რაც გინდა როგორც,
გინდა, ისე მოვაქცე ან გაგაჯავრო გესი
ის?

მანტრისუბ. გენატვა, შენი ჭინიძე სუსანი-ბობრინო

სამუშაო შენი ხატაა მანქანის ტურების ჭი
ბიქე!

სუსანა. მამ კანგინი გინდა, მიყიდო, რა შავქუას
აქვე შენ ცხოვრებას; შენი ქონება შავი მი
წამ უნდა გაიხაროს? ანა თუ-ერთხელ შენ-
ნი თვის გეყუებო შენის რამე (ტონის)

მანტირუს. კანგინი კმაა გაყიდა.

სუსანა. მათხან რა გინდა?

მანტირუს. მანამ მოვალ შენ იხვეტ-

სუსანა. ხომ მალე მოხვალ? —

მანტირუს. ექ წამს.

სუსანა. მამ მოდი მოგეხვალ.

მანტირუს. (ღრეჭით) მოდი, შენი გულისა, ტურები
ტურები.

სუსანა. (შოლიდგან აკოცებს და გაქცევა)

მანტირუს. ვა! მოდი და?

სუსანა. (დიდი ხანი შენებს) ეგ გეყოფა, კაცებსა

მალე იცით მოხალისება — (გაგა)

გმოსვლა. 5.

მარტო მარტინუს.

მარტინუს. ცოლი. დიდი ცოლი. ქართველები იტყვიან
ეს წაუბედურობა ჩამოვარდა ჩვენი ვაჭრ-
ებში, ლამის ცოლებმა დაგვაკოტნონ, —
გაგიგონათ, ერთი დანაწეთ და აბა ნახეთ
ჩვენი ცოლები კვირაობით, თვათა ჩვენი
ცოლი, დიხსათას თუმანი, განათუ თათ-
ონ, ანა წატ შედ ჰქედა, იანდი, კაზა, სალა-
ოფა, — დაიდუმოს ის დღე წოცა ჩადნი
გადავარდა, ვა, განა ჩადნისთანა იქნეო
და წამე,? — ჩადნი? — აქოსნების დამოვარვე
ლო! ჩადნი! ქალის თეთრად შექმნახაო! —
განდა კლოკევი, ქაშევის ჯიბის ამკლები,
ახლა ბობნი, — ვნახოთ თუ ბობნი წაქან
ან, აი დანახანთ, — გეთაყვა. ვაჭრობაში

ეს გაგონილა, დადოს მამა ერთი ოთახი ქვე-
ნდა სწავლნაც იყო, გოსტინაც, სტოლოვიც, -
შათათობით მწკადა ძლივ ჰსწამდა, ვა მამუკ
ელა იმითა მოუგია, ახლა შუადი ნახე ერთი
დვარეცი დაუდგამს. — ცოლი ბობრით დაჰუ
ავს ჯანი გავარდეს დაარები ნოს თავის ცოლი
ბობრითა. თითონ გავოტრდეს ჩვენ წასგვე-
მართლებს ყანათიანი ხალხსა, ჩვენც გაგაჰ
ოტრებს მამხედავ ჩვენი ცოლები ბუნცი შვ
რებიან, ჩემი ცოლი ერთ თვე. ანის სწავლნა-
შა ან შამიშო, ბუტანოდა, ბოლოს გამო-
ვიდა იმასაც ბობრაუნდა. — ეჭა ვაჩივ-
ლო ძალიან ბევრი ამხანაგები მივრეს. — წავ
იდე ურმეთან.

გამოსულა!

ვანდუა

ვანდო (დაფიქრებული) კიკოლა ჩემსეებსა ჭყანის
წყანს, მაგნამ და მესურებს, დაგვიანების
განდა, მეტის მეტი იჭვიანია, დაღანდაკე
ული რომ მნახოს ვისთანმე მგონია შენჭამ-
ის;

გამოსულა.

—, —, —

ვანდუა ზე ივანე

- ივანე ვანდო, ვანდო ჭან, მოდი, მოდი, (გაუქვ
ვა ზე გამოუდგება)
- ვანდო კანგი შენი ჭირამე,
- ივანე უმთი მაკოტნან ე შენი გულისა. —
- ვანდო. უკატნაგათ,
- ივანე. ზოუ-წამგატანა ტაუნა! —
- ვანდუა. ვთხოვდები.
- ივანე. მანთლას! მომიდო ტაგს მე ხეჩაშხეჩი ვიქნ
ები.

ვაწდო. ბატონი ხაწ.
ივანე. გონ გიწთამს!
ვაწდუა. გიკოლიკა.
ივანე.. მართლა, უცხუა.
ვაწდო. უცხოა, მაგრამ ეჭვიანია.
ივანე. მართლა ეგ ყუდია.
ვაწდო. ასეთი ეჭვიანია რომ ჩქდილივით უკან და
მსდევს,
ივანე. დააჩქ მუნე რომ გოწმე რომ შენზედ ეჭვიან
ქქონდეს.
ვაწდო. როდი დაძიჯუქებს.
ივანე- ვიხედ ეჭვიანობს?
ვაწ. უმიტესად თქვენზედ.
ივანივა. მას ასე მოვასუწხროთ მედა შენ განგებ ვი
ლაზარაკოთ, ასე რომ ის ყუწს გვიგდებდეს,
შენ იბისი ერთ გულებს განიწინე.—
ვაწდო. ჭაწგი, მშვიდობით.

- ივანე. ახა ან მამაცყუთ ვაწდო! სად მიხვილ.—
 ვაწდო. ქალბატონთანა,
 ივანიკა: მანტოა.—
 ვაწდო. დიას!
 ივანე. მაშ სვიმონს. შევაცყობინებ.
 ვაწდო. ოო, ოო, თქვე მოუსვენაწრო. (გავა.)
 განმოსვლა.
 სვიმონ. (შეშოვა)
 ივანე. ძადიან მხიან უღათ ხაწ!
 სვიმონ. სასაცდლო საქმე უნდა მოვახეზოთ.
 ივანე. რა! .
 სვიმონ. ეს რომ ჩვენი სახლის ნაცდონი სულ ყანამ—
 ანანს თუწვე კითხულობს ჭ მეტათ უნდა
 რომ გარდან ქემან-აიწი იუოს, უჩინ მაჩინ—
 ის ქუდა იშოვნოს რომ თავის ცოლს უყა
 წაუღოს.
 ივანე. მერე.

- სვიმონ. შენ უნდა უშინგონ!
- ივანე. როგორცა.
- სვიმონ ასე რომ დარწმუნავე ვითომ ერთი ანაზი მოგ
იდა თავნიზიდან. ზე იმან იცის ლოცვა ორს
ის სიტყვით უჩინ მანინის გახდას. — მე იმეწას
ახათ გაგხდესი, უცხო კამედია იქნება. —
- ივანე. უცხოა, მაშ იმეწელსაც ეგ უნდა მოუხეწო
ხოთ. —
- სვიმონ. იმეწელი წა საჭეროა. . .
- ივანე. ვაწდუას იწთამს ზე ეჭვანია. —
- სვიმონ. მწთლა მაშ კანგი ზე მე იმას ვეცუვი.
გამოსულა. იგინივე ზეაზანი
- სვიმონ. (ივანეს) შენ წადი (ივანე გავა) კიკოლიკო
აქ მოდი, რატომ ჯაწში აწ წამოხვედი მე
დალს იწოვნინდა. —
- კიკოლა. მოგევა ღვთის წყალობა რომ ვიშენინდი, მა
წამ წას ვაქნეგ მედალს. — აფიცრობას აწ

- ვიშოვნოდი! —
- სვიმონ. ოჲ აფიცრობა ძნელია. —
- კიკოლა. წოგოწ ძნელია! —
- სვიმონ. აბა შამილას ხომ ვერ დავიჭერდი ზ სხვა სა
ქმისათვის აწ მოგაცევენ. —
- კიკოლა. იმე, ვან მიმიშვეს მასთან თუაწა ვი შვნა
მომიკვდე მე ის დევიჭირო. — . . .
აჲ ნეტასც უჩინ მანინის ქუდი მაშოვნინა
ახ. — დედა, დედა. —
- სვიმონ. წომ ვიშოვნო. —
- კიკოლა. ეე კაი შერი ჭირიბე, თუ შეგეძლოს შოენ.
შენც ქვე აწ დეიწუნედა.
- სვიმონ. ასრეთი ზიწობებით აწის წომ მე აწ შემიძ
ლიან ადვსრულო.
- კიკოლა. წა ზიწობა შერი ჭირიბე. —
- სვიმონ. ზადვლათ ხიზილალა სულ აწა ჭამო. —
- კიკოლა. იმე, აწა ვჭამ მაგაზედ ადვილი.

- სვიმონ. კიდევ თევზა ანა ჭამო.
- კიკოლა. მნელია მანამ, ქვე გავძლებ. — სულან ვჭამ.
ექვ მოგეტა დვთის წყალოზა. სხვა ჩემო ბატონო.
- სვიმონ. სხვა ცოლი ან შენთო. —
- კიკოლა. ვეი მაგას ვი ვეწ ვიქ. —
- სვიმონ. აბა მეუც მაგისთვის ან მინდა . . .
- კიკოლა. (ფიქრში) აჭა რაზა ოხრათ დაგჩერ ცოლსა, ვისაც ვასურვებ ჩემია ზე ჩემი (მადლა) ან შევიწთამ . . სხვა ბატონო!
- სვიმონ. ეგ ანის. —
- კიკოლა. აბა რას მთხოვ. — მოგეტა დვთის წყალოზა მეუც ვაჩქოდე ზე შენც ვაგაკეთო. რა გინდა ან გიშოვრო, ცხენი გინდა თუ ფუფილი თვალთ თუ მანგალიტი.
- სვიმონ. აბა საიდგან.
- კიკოლა. უნე. — წაცუ უენს კაი ცხენი ჭყავს დდეგა

დაჯდები ზე მოგვეწიხ. გა-ადეს ზანდ-
უგს! მოგევა დგთის წყალოზა დავბდუჟო
ვოქრო თვალი ზე მანგალიტი.

სვიმონ. ეგ ხომ ცოდოა.—

ჭიკოლა. აზა შენუ მოიკვ გე, ვინცხუა წუნწიაღი
დაწი წა უშ. ვს მესამედი ჩვენ გვანგუროს,
გაგაკეთებ ერთობ შენუ მომაკვდე განა აქ
დაჯდები! წაგალ სტანბოლს, თეანანს ბა
დდადს, ასე დეუვანიალეს ხაზინას რომ
ესდე გოუხდა.— აზა მიშოგრე ქუდი ზე გამ
ლეგ დგთის ფიტს, რომ ადგანსწულო გაგიე
ოფ უკელას.—

სვიმონ. კარგი ამაღამ ჩემთან მოდი ზე მოვაუვაგინებ
ანაბს რომელიც ჰყუდის ას ოქროთ იმ ქუდ-
ისა.—

ჭიკოლა. ჰო ახლა კი შენი ჭიწიმე შენი მუხლების.
გამოსვლა.

სკამონ. (გაუა კიკოლიკა მარტო, შერე ვანდუა)
 კიკოლა. წა მითხნა ამ კატმა ეს! გაკკეთდი ერთობ,
 ტყუილათ ან მითხნა ბოშა დედაკატმა ქეწს
 წოშლიდა დიდი ზე მდიდარი კაცი შექნე
 ბიო.— იმე! წადა განიჭიწდეს, ფული ან
 დამაკლდებოდა.— ანა ჯერ დიდ კატობა
 უნდა ვიშოვნო, ადვილათ მომიკვდეს მტე-
 წი.— წაგალ ჯანშიდ ზე წაგა შამილა დად
 გება, ღამე უნდა მივიდე, ქვე შევი ვეწ ვინ
 დამინახამს, შამილს დანახვენ, მივალ და
 მე ზე წაგა ეძინება ვსტატებ აქ წვეწშიდ სე-
 ლს მე ან ვეწვენები, ხან ჯალს ქვე დავანახ-
 ვებ.— ბუწი აგელ ქოფაქ! ბუწი აგელ ქოფ-
 აქ! წემევიუვან ზე მოვანთმევ მანთებელს,
 გამგზავნი და ხელმწიფესთან. ხელმწიფე მიბოძ
 ებს ურანლობას.— დავს ჯდმბი ქუთაისს დწ
 უბენატწათ ზე კაი დუწენატოწი ვიქნები

ჭეშმარიტათ, უნებ, უნებ ლომინ ჩემი ზატონი
 წავა მძიმეთ დამიკრამს თავს ანა მე ვინგ
 ენებ. — მივალ ეს დეღ (ჩტო ტაკოე ხონიკ)
 წავა დამედიკინება, მექე ვეტყვი. (ზავტრან
 ბნიშელ) ყოველ დღე შევაწვან, წავა ჩუწა
 ჩულს დეიწებს ხალხი, ანებ ჩვენი კაკოლ
 იკა, ღმე ის დე ვეჩვენები. — სველეთაწს ეს დე
 ვეტყვი (ჩტო ხონიკ,) (ამდროს შემოვავა
 წდრუა ასე უუწს უბედებს) ან ვაწდო ჩტო ხონიკ!

- ვაწდო. წადი აბანოში ბოხნიით. —
 კაკოლ. (დიდის ჩქარა) შტო ხონით, შტო ხონით,
 ვაწდრუა. წას გადაწეულა აბანოში ქალბატონი მიდ-
 ის წადი ბოხნიით, ბოხნიით, ბოხნიით. —
 კაკოლა. წას გადაწეულა. ვერ შეატყე დწუბენატ
 ონი ვაწ. — (ტაჭა.)
 ვაწდო. საწყალი წა მოხჩვენებია (ტაჭა)

გამოსვლა.

მანტრის (შემოვა) ჩემი სოფლის საქმე კარგა მოდის
 ჩემი ცოლი დაძინდა კარგათ ვიქცევივო.
 რაგქნა უნდა უყიდა ბობრის ვრტნივი, თარადა
 ათოვ! გაწუდეს შენი ვაჭრობა, შე მლუცო ქუჭ
 უნის დაძღუპაო, მადიტა მალე ჩაიფლობი ლაფ
 ში, მოსხნან შენი ცოლი ბობრის ვრტნივს. ახ ურ
 თი მანთლა უნინ მანინის ქუდი მოძტა რამდ
 ენ მაღლსა ვიქ.— იმ ფრანტს ვაჭრებს
 სულ ასე დავატარეულე, უაჩათიან ჩაუყრი მა
 დლი აჩარის? ახ ურთი უნინ მანინის ქუდი.

გამოსვლა.

ივინივე ზე იოვანე.

ივანე. (ივანეს ვეკ დაინახავს ზე ლაშაჩაქობს) მან
 ტრის ბეგ.

მანტრის. ახ! უკაცრავათ!

ივანე. რას ფიქრში იყავით.—

მარტინუს. ისე წაღა ყაწამანინის აბაჟი გამესუნა.—

ივანე გარდან ქუშანის ქუდი გინდა?—

მარტინუს. ეე ჭინაზ, ბარემ მინდა მაგწამ ვინ მომცემს.—

ივანე. შე.—

მარტინუს. ეე მასხარე ჭინაზ!—

ივანე. აწა შენმაც მხემა მართლას გუუბრები.—

მარტინუს. ვა? შენკი გაწუენდა!—

ივანე. მე გუწ აგასრულებ იმ ზიწობებსა, ყმაწვილი ვატი ვარ.—

მარტინუს. ვა წა ზიწობა?—

ივანე. გარდა თავისი ცოლისა აწ შეიყვაროს.—

მარტინუს. ვა ადგილია.— სხვა?—

ივანე. ღობიოს მეტი აწა ჭამოწა.

მარტინუს. ეე ჩემი ხელობაა, ხანდა ხან ასადი თევზი?

ივანე. აწ შეიძლება.—

მარტინუს. ეგეც არაფერი.— სხვა?—

ივანე. ბოლოტი ანა ქნაწა.—

მანტირუს. ანა, ანა შენმა მხემ, ჩეძი ჯანის მხემ . .
სხვა.—

ივანე. ეკ ანის.—

მანტირუს. მას ჩეძი ხელობა უოფადა, ნეცაგი მართალი
იყოს?—

ივანე. აი ცოცას ხანში დაგიტვიცუებ.—

მანტირუს. ვინ ანის?—

ივანე. ანაბი.—

მანტირუს. ფული წათხოვლობს?—

ივანე. ას იქნოს.—

მანტირუს. თმით ცათ ანა იქს. აგება დაჯაჯუროთ, ვა
მაგნამ მახლას წატომ თითონ ან მდიდ-
რდება?—

ივანე. დაწეველილია იმას ან გამოადგება მეწე
დაუწიშია იმათში ცოდვას.—

მანტირუს. ჰო ახლა მესმის, მას კანგი ჯანი გავარა

დეს ორმოცდაათი მივტემ თანხმა ვახა
დე.

ივანა. მას წაგაღ და ვამოგზავნი. — (ვაგა)

მანტინეუხ. მანთლა გუთაუგა მანთლიწო ვამოდეგეს და ვა
გვეთდი წადა. ენთი ქანთველის ტუტუტობა
ნახეთ, თითონ ან უნდა, რა მუცლის ნების
ეწები შეიქენ დახედავთ? ვა, სულ ღობილი-
თი ან აწინა ვახდილნი, ცოლი შეინთოს
და, ნუ იანწიუებს. ეჭ ეს აწის, სულ ბეღია, წე
წაა, რაცაქ აწა ჰსწეწია, აწიქნება, რომაქ ქან
თველს ვაწი აწ უსით. — ესე იგი ფუული, ვა
წის მაგიერ ქანი, ეს იგი ქანი. — (ინმის ფე
ხის ხმა) ეს ვინ უნდა იყო, ეს შეოწე ფრეა-
ნტი ხომ აწაწის? ოო მეფაგვრება, აბა იმის
შუბლში რე ამოდექა ქანი უსის, მაგწამ ჰა
საშიში ვინმეა რუსები რომი ტყვიან
წაე აწ ვაკეთოს ჩემ შუბლზედ, ესე იგი

ჩქები!!

გამოხვლას.

ივანე ჭ მარტვილურსა.

ივანე. (შემოვა) ის ანაბი ეხლას ჩემთან მოვიდა.—

მარტვილურს. თქმობდა ათი თქმის მჯერდებს.

ივანე. უფრო საკურგელი გითხნა, ფულის ან იდე-
ბს.—

მარტვილურს. მას.

ივანე. ან ფეხს.—

მარტვილურს. ვა მას?

ივანე. ამას რომ კეთილ საქმესედ მოიხმარო თო-
რემ მაშინვე გამოინდებო.—

მარტვილურს. ვა მას მოიყვანე და ვაწმუნო!

ივანე. (გაზა)

მარტვილურს. ვა მომდვანს ან უთხნა იქნება ანა ქნას, მა
გნამ ფული მივცემ ჩემთვის ილოცამს.— (ის
მის ფეხის ხმა)

გამოსვლა.

მარტინუს. ივანეს მოსდევს აწაბი მადლი ჩატყუდი.

მარტინუს. სუიკაწაჭეც (ბუტბუტებს ჭკანკალებს)

აწაბი. (ბუტბუტებს ლოცვას მადლა) ბიან ჯა ბი
 ან ჯა.—

ივანე. აქ მოდიო!

მარტინუს. (მივა ახლო)

აწაბი. უუუ!

ივანე. დანიოქო!

მარტინუს. უუუი ვქნა თუ დანიოქო!

ივანე. დანიოქე უუუი დანიოქებს ჭქვიან!

მარტინუს. (დანიოქებს)

აწაბი. აბა თულა, ნანა თულა, დადაგულა! (უკლ-
 ის გარს იმას) აბა თულა ნანა თულა დადა
 აგულა (სამჯერ. შემოჭკნამს სილას მარტ-
 ინუსას აყუენებს ზეზე) ორი სიდღვა გაის
 წავლა აგერ, უჩინო გინდა ასე თუ ქუ.—

მინ განქაჩდი.— აგკე გამოჩინა გინდა. ასე
თქუ ჩიმი ქაჩდი ზე განჩდეხი.— ეს ქუდი
დაიხუკე ზე თქვი მინ გან ქაჩდი, დაიმალები
უჩინი იქნები, მოიხადე ქუდი დათქვი ჩიმი
ქაჩდი, მაჩინი იქნები.— მაგკამ თუცე ზეთქვი,
ცუდი საქმე ან ზექენ თორე ძალა ან ექნება ანა
დაგლოცოს ჩემი მჭამდა.—

მატირეუს. შენ დაგლოცოს! მშვიდობით. გმადლობ,
(კანშიურდი წომი გავიდეს) ანა ენთი ვსცდი
ვნახოთ დამინახვენ თუ ანა (დაიხუკე-
ამს ქუდსა მივაღე უყუს ჯდეხა ივანეს ზე ან
ახს შუა.

ივანე. დაგნიშ ბაბა ჩემი ცხენი დამიკოჭლდა.—

ანაბი. რათა?

ივანე. ესე წიხლი ჰკრა სვიმონის ცხენმა (წახლსა ჰკ
რამს ზე წაქცევს მატირეუსას)

მატირეუსა. ვა (მეკე იცინის) ვა გეთაუვათ ჯემა მხედავს?

მანტლს ვერა შეედავს.- ახლა წავალ, ჩემი
ცოლ ვეცუვი თუ აფიცრები დაუძახოს ჩაი-
ზედ, წამტენს შტუკებს გავავეთებ.- ნეტა
ან მინდა ჩემი ცოლი გუგუგური გაუგეთოს,
იმ ფრანტი, (გაფა)
გამოსვლა.

ივანე გაჩდა მანტინუხასი.

ივანე. ხა! ხა! უცხუა.

სვიმონ. იმეკელი ან გინახამს.—

ივანე. ანსადკი ან წავიდეს ცხენის მოსახმრავათ
ღან დაიჭირონ წავიდეთ (გაუღენ)
გამოსვლა.

სუსანა ღ მანტინუხ

მანტინუხ. ვა ჩემი ქეუაა მინდა დაგზატყო, ვა ერთ ფინ
ჯანაბ ან დაგაღვენო, ვანტი ვინმეები არიან.

სუსანა. დაგატყე ღ გადგიწედს.— წადი.—

მანტინუხ. წადი შენ სწავლი ემე ქენ.

მარტინუზა ვაჟა

სუსანა ჭ ვაჭ ღუა.

- სუსანა ან გამეცინებს ჩემი გუგუნი ვხედავ.—
 ვაჭ ღუა, წა გამეცინებს, უნდა ნახოთ წაწივით ანის
 გავაჭეუდი გიგოლა.—
 სუსანა. იმასაც მისცეს ქუდი?
 ვაჭ ღუა. დიახ.— თუ ისიც შენოვადეს თავისი ქუდი
 დანახუნებს ვითომ გუგუნი ვხედავთ.
 სუსანა. ვაჭგი იქნება.

განოსულა.

ივინივე, მარტინუზა, ივანე ჭ სვიმონ.

მარტინუზა. ზობძანდით ჩემო კნახებო, ჩემო სუსანი
 გთხოვთ თავის ნაქნაწს მოგაწთმევთ ჩა-
 ის!—

ივანე. მადლობელი გახლა ვაწთ.— სუსანა აწაქა
 ელოვანს ვახლა ვაწთ.—

სუსანა. ღაბძანდით ბატონო ნუწანს უკაცრავათ.

გოგო სინჯაძე ითიჯანუაქ ღაბძანდით.
წოგოწ იოთაგსდით თქვენი ოთახებში სომ
ხადგათათ ბრძანდებით

სვიმონ.

ღიას გმადღობთ, თქვენი ქმარი ასეთი გე
თილი ზე შატვილსანი გატია, წომ ცდდიღობს
ყველას ასინმოვნოს.

სუსანა.

(ღიას აკეთებს დაღაზაჯონს) ღიას ჩემი
მოწიეული ძალიან გატია რემთგისატ ძალ-
იანა ცდდიღობს, ესლა გაუგსაგონა მსკოგ
აბა წათ უნდოდა საბოტა თუმანი ბობრ-
ოვის ვრტნიკი უნდა მამიტანოს გებნ-
უბა თუადა, ან მინდა, ანა, უთხრამს შენ ვის
ზედ ნაკლები ხარ ასუმი. — ან დამიჯჷვრა
გაგზავნა. —

მანტონიუხ.

(მუბდილისგენ) ხედაბთ დედაგატია წადა.-
აბა, ერთა შტუკი გქნა, (დადგება ღიასუწ-
ამს ქუდის და იტყვის) მან განქაწდი მან-

ვანქარდი (ვითომ ვეწა ხედავენ აფიცრებს
ენას უყოფს ედრიჭებს, მეწე მივა ზე ცო-
ლს ლოყასედ აკოცებს, ცოლიც თან ჯანს
გადაგდებს ზე დაიუვირებს)

ივანე. წაიყო წათ გადაგდე თან ჯანი?

სუსანა. (ვითომ ჯაგრობს სვამონს) ეს წას შგწევი
თავს ნატვიამიეც.—

მანტარეუბ. ესა ჰგონია ვახანკ ესე ჰგონია. (მივიდა ახ-
ლად აქეთ ლოყასედ აკოცებს.— ქალი დაი-
უვირებს.)

სუსანა. შენს თვიბ ნატვიამიეც საწტსვილია,

მანტარეუბ ვახანკ ვეწა შედავენ.— (გავა)

გამოსულა.

ივანივე ზე კიკოლა.

კიკოლა. (შემოვა ზე ვითომ ვეწა ხედავენ) ვეწა შედა-
ვენ, (მივა ერთი აფიცრანის ჩანის ზე დალე-
ვის.— ახლად მუორეს დალევის ახლად

სუსანასს. დაღევს) ვეწა ფან ჭანი უბედურე-
ები. (შეიოვა ვანდო.- ამდროს აფატრები
ღე უკვლანი ერთათ! ჩემი ჩაი ვან და
ლია, ჩემი ვადამ დალია ჩემი? . . აფატრები
იტანინან უთუოთ შენ იქმოდო აწა შენ უთო-
თ თქვენ! (ავანოვა მუბილისკენ) რაგა გადა
ინივრენ იანჩანალი ვან მხრონებ) ერთი აფ
იტანი ვანდ უასკენ ახლო მაგა კაკოლა ვან-
დ უას აკოტებს)

ვანდუა. აფატრებს კაია კმანა შენს თავს მატავი და
სდე.—

აფატრი (რას გადაჩეულებან.—

ვანდუა. მაშ ეს რა იყო?

ივანე. სად რა იყო?—

ვანდუა. წადი იქათა (მოვა ზე ივანე, გაჰყვება ზე კი
კოლატ უკან გამოუდგება) მუხლი) აა დი-
ერთი, ან გაუწყნეს ან მივაკარო ან დამავ

ვანუდეს ეს სატყუარ ანაბის, ზუსტაკინკა
(მივა ვაეუბთან) წოცა გამოჩენა მინდა,
ჭინაკა ზუსტა.—

სუსანა,

კაკოლი?

კიკოლა

აკე დამინასეს!

სუსანა

აღა წაიქნა,

კიკოლა

აკე მიუღვარ (გაგა)

გამოსულა

სუსანა, სვიმონ, ზე მეჩე შემოვა მარტირუს
ქუდათ.

მარტირუს. (ესნი კათოპი ვეჩა ხედვენ—სვიმონ დანიო
ქებს, მარტირუსას გნაკლას ჯოხი უჭინა
ჯს მიგანქარდი მიგანქარდი?—

სვიმონ. სუსანი უყანასკნელათ გუკედნები. . . .

სუსანა. შენ თაჯს ზატვი დასდე.

მარტირუს. მან განქარდი, მიგანქარდი!

სვიმონ. რა ანის აგრე შენ გან ჯიუტობა.

- მანტირებს. მან განქაღდა მან განქაღდა!
- სუსანა. მე ქმარი მყავს.
- სვიმონ. ბებეჩი სნეული,
- მანტირებს. მიგანქაღდა მან განქაღდა
- სუსანა. აწაუბედ მე იმას ან გაგცვლი.
- მანტირებს. მიგანქაღდა მან განქაღდა
- სვიმონ. კმაწა მასხარაობა მე შენ მიყვარხარ.
- მანტირებს. მან განქაღდა მან განქაღდა!
- სუსანა. მე შენ ჭიწივით მეჯავრები.
- მანტირებს. მან განქაღდა , მან განქაღდა.
- სვიმონ. (ადგება) გაკოცე მანც (უნდა რომ აკოც
ოს მივა შუაში მანტირებსა, ჭ აკოცებს.
- სუსანა. შენ თავს მატვივა დასდე თორემ კაი სილას
მოგხუდებს წადი ჩემი სახლიდან. - თორემ
ჩემ ქმარს ვეცევი.
- სვიმონ. ღუელში ან გამამითხოვოს. - ნეტავი უნთი
გამოვიდეს ვაჩვენო ჩემი სიმაწდე ასე მივა

ახლო ზე ხელით მისტოვით შუკნება ზე ჭესტუმს
მანტრინუხას- ის უვიდის. ვაი, ვაი, ვაი- ქა-
ლო მას ანა? —

სუსანა. ათას ჯერ ანა, გადი მეთქი,
სვილია. მას კანდი მი გიჩვენებ. — (გაგა)
სუსანა. წა სძმა გელი. ვინმეა, წა კატია, ჩემ ქმარში
გაკატვალა, სულელი ჩემ ქმარსკი ჭგონია
ლომან მიუვანდეს. — სულელი აბა ესე ანა
ან კატები უნდნი ან იტინან.

მანტრინუს. სუსანი. დაუჩოქებს. —

სუსანა. ჭა ჯან! სადა ხანადავ?

მანტრინუს. ვა დამავიწუდა — მოიხდის მანკის — ჩი, ჩი, ჩი
ჩიშ, ვა. ვაიბე, დამავიწუდა, ვაი, ჩი; ჩიშ,

სუსანა. ვა მისევედ ეთ ეშმატი უი, უი, . გაიქტევა. ვა-
იბე ვაიბე. —

მანტრინუს. ჩი, ჩი, ჩიშ დამავიწუდა, ჩი, ჩი, ჩი ჩი
ვაიბე უჩინო გავსდი . ტრინის. ალას ვიდა

მიშველს სულ უჩინო უნდ ვიყო ჩი, ჩი,
ჩხიფხი, ვაჟ დმეტო შენ მიშვედე.

გაწილვდა,

ვიკოლა შეწოვა.

ვიკოლა. •ქუდიო. მიშვედე! ღაჟ!

მარტინუს. მიშვედე ვიკოლი! .ქუდა მხედავს. ჩიშჩიშ

ვიკოლა. ხუ, ხუ, ხუ, ვი ვი ვი.

მარტინუს. ჩი ჩი, ჩი, ბიჭო მიშვედე.

ვიკოლა. ხუ ხუ ამა და უშმაკ გიშველო უჩინო შევი
ენ მარტინუს ქუდა მიხედავ განა!

მარტინუს. ვა დოგოლ ვერა გუდავ მაგოდენა ვინ
სა.

ვიკოლა. შენ ქუდ მხედავ განა,

ვიკოლა. და ვინა ქუდ გხედავ აბე ზუღნას გი
ამს ცხვირი.

მარტინუს. ცუდი ვინო ქუდ მხედავ?

ვიკოლი. გხედავ ხწოდე მაგრამ შენ! სიტყუო

აღა გერ მსედავ?

მანტიჩუხ. აბა მოდი,

კიკოლა. აბა შენც მოდი (მოვლენ ახლო ერთმანეთ
თან) აიშენ ანა ხან. — აგე შენ ანახან,

მანტიჩუხ. აბა ხელი მახლე.

კიკოლა. აბა შენც მახლე (ოწნივ ერთმანეთს უჭე-
ვენ ცხვირს ზედ)

მანტიჩუხ. რუ მიჯგე მხევა, ვა მამ ეს რეგორ იყო.?

კიკოლა. უაზე. — მამ დევიდუშე რავა მოხდა გეყო?
გამოსვლა.

ივანე სუსანა ვანდუა აფატრები (სიტყვით)

— , , —

მანტიჩუხ. ვა რას იტინით?

კიკოლა. (ვანდუასა) შენ რას იტინი.

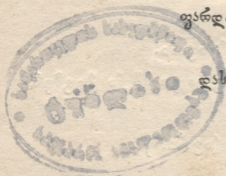
სუსანა. სულელო შტუკა გაგაკეთეს შენი მდგმურ
ები. —

მანტიჩუხ. რეგორ თუ შტუკა (იტინიან)

- სუსანა. შენა უნან მანანის ქუდას უღ ცუჟაღაა.
 კეკელია. ოჰ. წავხდით ადავ დაგვაბჭიყვეს შენუ მან
 მიკვდეზი. —
- მანტიჩუხ. რა? შტუჟა მეკანი ვუა მჭვალე (დაჯდება
 სკამზედა)
- აფიტჩუხი. ან იქნა ქატო.
- მანტიჩუხ. ან მინდა გადით ჩემი სახლიდგან. ხვალ
 ხოლაცაში ვინივლებ(ვალს)ღ შენ ქალბა-
 ტონო გამიკეთე შტუჟა? მეჰ შტუჟა გაგიკეთე,
 ბობნის მაგიერ მწვავი დავაბაჩე. ჰე მო-
 ჟვდი, ვამ მჭვალე?

ფანდა ჩამოეშვეა.

დასასრული.

216

